

קראו את דברי המדרש הבאים:

מדרש תנחומא פרשת בא, ד:

כל מה שחשבו המצרים על ישראל הקב"ה הביא עליהם, חשבו שיהיו שואבין מימיהן לפיכך ויהפך יאוריהם לדם.
חשבו כדי שיהיו טוענין פרגמטיון (סחורה שלהם) הביא עליהם צפרדעים והיתה משרפת אותן (=את הסחורה שלהם).
חשבו להיות עושין להן בארץ, הרחיש את הארץ כנים.
חשבו שיהיו טוענין אותן כפדגוג שלח בהן ערוב אריות זאבים נמרים ודובים ונשרים. היה למצרי חמשה בנים והיה נותן לישראל להוציאן לשוק בידו, בא ארי נוטל אחד זאב נוטל אחד דוב אחד נמר א' משר א'. היה נכנס לתוך ביתו של מצרי לבדו אומר לו היכן בני הוא אומר לו אעשה חשבון בא הארי נוטל אחד והזאב אחד הדוב אחד ונמר אחד ונשר א'.
חשבו כדי שיהיו רועין את מקניהם שלח בהן את הדבר שנאמר 'הנה יד ה' הויה וגו'.
חשבו כדי שיהיו מחמין להן חמין, שלח בהן את השחין.
חשבו לסקלם באבנים, הביא עליהם את הברד.
חשבו כדי שיהיו כורמיהן, הביא עליהם את הארבה ואכל אילנותיהן ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל פרי העץ.
חשבו לחבוש אותם בבית האסורין, הביא עליהן את החשך.
חשבו להרוג אותם, 'וה' הכה כל בכור'. חשבו לשקע אותן במים, 'ונער פרעה וחילו בים סוף' 'תהלים קלון

מהי מטרת המכות על פי מדרש זה?

איזה עקרון בשיטת הגמול של הקב"ה בא לידי ביטוי במדרש זה?